

למי הילד?

בעצם ימי מזחמת השחרור, הרתה רינה שמעוני בת 27, תושבת ירושלים ותיקה בעלה, שיצא לשמירות מגבולות העיר, נשאר לילה אחד מוטל הרג על שדה מוקשים. כשנכנסה האלמנה לאחד שלושה חודשים לחדר הולדות, חיכה לה אסון שני: היא הולדה ודן מת. כמיטה השניה בחדרה, שכבה צעירה, שפחדה מהסיכונים, שילד בלתי חוקי יביא לחייה. ללא רשמיות רבה, הוסכם בין השתיים, כי רינה תאמץ את התינוק.

לאחר שנתיים החלו צרותיה של רינה שמעוני, עם דסיקה בדלת. בחוקי עמד גבר, בקרעי בגדים, שחצינו עצמו כבעלה של האם האמיתית של דני. הוא לא רצה, חס וחלילה, בילד. אבל אם גברת שמעוני לא תעזור לו במעט כסף, יצטרך בכל זאת לבקש את דני בן השנתיים, השויך מבחינה חוקית לאשתו.

רינה, שנשארה אלמנה, הוציאה את הילדות הארוכות שלה, קוותה להפטר ממנו, להחזיק בדני שלה.

בינתיים חגג דני את יום הולדתו הששי. רינה שמעוני עדיין נאכרת תכופות מדירה לדירה, נחרדת למשמע כל דסיקה בדלת. אי הסודיות, והזנחת הצד הסורמאלי של האימוץ, גרמו למקרים דומים רבים.

המאמצים לאחר דרך משרדית ארוכה, בה נבדקו בריאותו וכיסו, זוכה זוג זה ברגע הגדול: סקירת מיטות בית התינוקות, שבאחת מהן מונה מי שעתיד להיות בנו.

דרושה: סודיות

הם יודעים, למשל, את שם משפחתי של הילד, מאחר שהם מקבלים יחד אתו. גם תעודת לידתו. הם משתמשים בפנקס התל"ר שים, בו רשום שמו האמיתי, במשך ששת חודשי הגסיון, טרם מותר להם לשנות חז"ר קית את שמו.

הורים, המוכנים לוותר על המצרכים הח" יוניים הניתנים בפנקס, נוהגים לא לקבל את הפנקס, כדי להבטיח סודיות. בהתחשב ב" עובדה, שהילדים עוזבים את המוסד בחוסר כל, אין הדבר קל. ואם הם משתמשים ב" פנקס צפויה להם, בארץ קטנטנות, סכנה תמידית: לא כל ילד נושא שם נפוץ כמו מורח. החנווני עלול להכיר, או להפגש ב" מאוחר יותר, בהוריו האמיתיים של הילד. משם, ועד לאפשרות של ניצול לרעה של הידיעה העדינה, הדרך קצרה (ראה מסגרת). מתלוננים האנשים המטפלים באימוץ יל" דים: "אמנם אין שום סיבה מדוע לא יועד בר חוק שיבטיח סודיות גמורה. אולם לשם כך דרושה מידה מסוימת של התאמצות — מידה קטנה מאד, אך לא מצוייה."

כדי להבטיח את הצלחתו המלאה של כל אימוץ, היה למעשה צורך, במצב האידיאלי, של סודיות גמורה. כדי להמנע מסיכונים, העלולים להמיט אסון על כל הצדדים, אסור היה להורים המאמצים לדעת מהיכן בא ילדם, ולהורים האמיתיים, לאן הלך.

חוסר חוק ונוהג מתאים, מבטיחים ביש" ראל רק את חציו השני של הכלל — וגם זה לא באופן מוחלט.

הוריו האמיתיים של הילד, אינם יודעים עליו מאומה, אם ויתרו עליו עוד לפני ה" לידה. אפילו את מינו אינם יודעים ואם הוא בכלל חי. לאם בת 19, נולד בירושלים תינוק מחוץ לנשואין. הילד היה חלש, והרופא דרש כי ינתן לו חלב אם. האם הוזמנה למוסד בו הוחק התינוק, וניתן לה ילד אחר ל" הנקה. את לידה הניקה אשה שניה. כדרך זו, נשמרה סודיות מלאה.

לעומת זאת נהגים ההורים המאמצים מ" ידיעה יתרה, אף כי כל ידיעה בדבר עברו של המאומץ, אינה לטובתם.

